

Jméno větru

Neal Stephenson

Téma:	Lorem ipsum dolor sit amet.
Motivy:	Lorem ipsum dolor sit amet
Časoprostor:	Fantasy svět Vítr
Datum dočtení:	16. 02. 2020
Literární druh:	Lorem ipsum dolor sit amet
Literární žánr:	Fantasy
Hlavní postavy:	Winston Smith, Š'Čchiang (Ta Š), Fukaeri, Merkucio
Vypravěč:	Lorem ipsum dolor sit amet
Vyprávěcí způsob:	Lorem ipsum dolor sit amet
Typy promluv:	Lorem ipsum dolor sit amet
Kompozice:	Lorem ipsum dolor sit amet
Kontext Au. Tv.:	Fahrenheitovy Dvojčata předávají čtenáři mnoho povídek různých žánrů. Některé hraničí se science fiction, jiné jsou psychologické či filosofické romány, jejichž pravý smysl nevyjde vždy na povrch po prvním přečtení. V knize mám samozřejmě oblíbené i méně oblíbené povídky. Mezi ty "horší" patří dílo Zkoumaní kokosů, o jehož významu bych mohl přemýšlet roky a stejně bych na nic nepřišel. Děj této povídky je více než bizarní, na přednášku o kokosech sexy dámy se těší muži několik let, a poté pozorně poslouchají v místnosti s nedýchatelným vzduchem, smysl? Netuším. Jeden chlap přednášku nestihl. Má nejoblíbenější povídka je překvapivě hned ta první nesoucí název Bezpečný dům. V příběhu je hlavní postavou bezdomovec, jenž se potýká s podivnými věcmi, jako třeba že neví, co se mu stalo a zda je nezvěstný, až se dostane do záhadného domu, kde mají na zádech všichni napsáno, jak se zde dostali. Nikdo však nesmí vidět své záda. Citace konce příběhu: "Zvednu ruku a zamávám do toho zářivého jezera, abych si vyjasnil, která z nich je moje. Několik rukou, ne, půltuctu, mi zamávání oplatí. Už nejsem nezvěstný". Další zajímavé povídky jsou Oči

duše, kde je hlavní hrdince nabízeno speciální okno. Ona tomu ze začátku nevěří, pak se na ní však usměje něco úplně nečekaného. Místo původního výhledu vidí přírodu z jiného okna. Zjišťuje, že se dívá na živý záznam jiného domu. A není jediný z nabídky. Další povídka je Finesa, kde diktátor zjišťuje, že je nemocen. Posílá tak pro nejlepší doktorku, kterou může jeho doktorský tým sehnat. Té však předtím unesl rodinu. Jako další bych zde zařadil Ne úplně dokonalý, kde je hrdinou Lachlan, bezpečák v supermarketu. Jeho životním mottem je "Nikomu nevěř", přesto se však nechá zlákat na vidinu nezávazného sexu, což neměl dělat. Díra o dvou koncích je opět zajímavý počin. V autě jede pár, když před nimi přeběhne kočka. Žena naléhá na svého manžela, aby zastavil a šel ji pomoci kočku hledat. Po chvíli ji naleznou, když vtom slyší náraz. "Je po všem!", "Vidím její oči!". Jak málo stačí se řadit mezi nejmorbidnější povídky tohoto díla, a je také nejznepokojivější. Na začátku matce upadne dítě. Matka chová své dítě a zjišťuje, že to je úmorná nuda a nikdo ji v tom nepomůže. Chce přesvědčit policii, že jí dítě ohrožuje, psychicky. Ke konci dítětem mrští o zem a dítěti se odpojí hlavička od těla. Když večer manžel přijde, ptá se: "Tak jakpak se má můj maličký? Dneska je tiše jako pěna." "Ano, je to hodný kluk, nepůjdou už zprávy?", odpovídá manželka. Myš se řadí k také k těm lepším. V příběhu sledujeme kontakt ajťáka se svou sousedkou. Poté řeší, zda může myš dopadnout do trávy, aniž by se jí něco přihodilo. Tabitha Warrenová je příběh o slavné autorce, která však nekontroluje svůj život, jelikož ji drží pod zámkem její manžel. Do top tří bych také zařadil povídku z druhé poloviny a úplně poslední povídku. Ta první zmíněná nese název Tma tmoucí, která tíhne k žánru science fiction. Rozvedený manžel, který si uvědomil svou sexuální orientaci, veze děti zpět své bývalé manželce. Po cestě však v autobuse zhasnou světla. A ne jenom v něm. Elektřina začne vypadávat všude v okolí, Nikdo neví co se děje. Otec vycítí nebezpečí a utíká s dětmi zpět na dálnici, kde je s sebou vezme kamion. Poslední povídka je nazvána stejně jako kniha. Nebo spíš naopak. Fahrheitova dvojčata jsou dětmi dvou vědců, kteří se rozhodli studovat život domorodců někde na severní polokouli. Děti se naučili žít samostatně, jelikož jejich rodiče často opouštěli domov. Nepoznali nic jiného než nikde nekončící sněhovou pláň. Všechny informace, jež se dozví si zapisují do Knihy vědomostí, jelikož se chtějí dozvědět co nejvíce věcí a rodiče s nimi moc nemluví. Jednoho dne jejich matka zemře. Otec je vyšle se psy a ostatky jejich mámy, aby s jejím tělem naložily podle svého úmyslu. Po cestě se dozví, že jim otec nezažádal žádné jídlo a chce se jich zbavit. Oni však najdou chatu, kde se nají a vrátí se zpět. Jejich otec si do domu již přinesl svou miletku a dětem dochází, že je nejspíš vrahem jejich matky. A proto musí odjet, aby viděli strom a ostatní věci, o kterých matka rozprávěla. Protože přece "Kniha vědomostí má tolik prázdných stránek."

Lit. Kontext:

Kafka - Kafka se již dlouhou dobu připravuje na odchod ze svého domova, a teď přichází ten správný čas tento svůj sen splnit, slaví totiž své 15. narozeniny. Nemá rád svého otce, který se živí jako umělec a neví, co se stalo s jeho matkou. Odchodem z domova nic nepokazí, nemá totiž ani žádné kamarády ve škole. Kluk, kterému se říká Vrána mu celé

jeho dětství radil, jak se na tuto situaci připravit, takže Kafka každý den posiluje, čte knihy a ve škole se učí vše, co může, jelikož by se mu to mohlo někdy hodit. Před svým odchodem si Kafka naplánoval cestu, takže nyní stačí pouze následovat pokyny. Nasedá tak do autobusu na předem specifikovanou destinaci, co však bude potom, ještě neví. V autobusu se seznámí se Sakurou, která mu v případě nouze nabídne svůj byt k přespaní. Po příjezdu se Kafka vydá do soukromé knihovny v pěkné budově. U vchodu dovnitř se dá do řeči s Óšimou, který mu vysvětlí, co kde ve městě je. Kafka tak celé dopoledne čte knihy, poté se jde najíst a do posilovny. Poté mu najednou vypadne paměť a probudí se, aniž by věděl, co se v této době stalo, protože má na triku krev. Bojí se, že provedl něco nezákonného. Jelikož nemá na výběr, volá Sakuře, která ho nechá spát u sebe, kde Kafka chvíli zůstává. Později se dovídá, že zemřel jeho otec. byl zavražděn. Kafka si myslí, že to je jeho vina. Rozhodne se, že musí odejít od Sakury a vydává se opět do knihovny, kde dojde na konverzaci s Óšimou o důvodu, proč nechodí do školy. Nakonec mu Óšima nabídne pokoj v knihovně, ale nejprve bude muset zůstat uprostřed lesa v Óšimově chatce. Óšima jej tam autem zaveze za poslechu klasické hudby. V chatce to nejprve vypadá strašidelně, postupně se však Kafkovi les. ticho a staré knihy zalíbí. Dokonce se vydává i do lesa, kde má zakázáno chodit a zjišťuje, že se tam dá horko těžko vyznat. Po třech dnech se pro něj Óšima vrací s informací, že může bydlet v místnosti v knihovně, bude však muset Óšimovi pomáhat s chodem knihovny, což pro něj není žádný problém. Dozvídá se, že tam kdysi bydlela nynější ředitelka knihovny, Slečna Saeki, které v mládí zbytečně zemřela její životní láska a která napsala hit "Kafka na Pobřeží". Kafkovi se každou noc objevuje 15 letý duch této Slečny Saeki, do které se Kafka zamiluje. Dojde dokonce i na sexuální situaci :D. Kafka dokonce pojme podezření, že by Slečna Saeki mohla být jeho matka, což se nakonec ukáže jako pravdivé. Jelikož však policie zjistí jeho přibližnou polohu, musí se opět vrátit do chatky uprostřed lesa. Jeden den se Kafka rozhodne, že se vydá doprostřed lesa, protože zjistil, že nemá co ztratit, jelikož se potvrdila kletba "Zabiješ otce, zneuctíš matku a zahanbíš sestru" (Nebo nějak tak xdd). Po cestě odhazuje všechny věci, protože pochopil, jak funguje les, je s ním v souladu. Po chvilce potkává dva vojáky, kteří se tam před několika desetiletími ztratili při vojenské akci, jelikož nechtěli bojovat. Tito dva vojáci jej zavedou na záhadné místo, které je mimo lidské chápání. Setkává se tam se Slečnou Saeki, jelikož ta mezitím zemřela a chce po něm, aby se vrátil do normálního světa. Kafka tak činí a odjíždí do knihovny s bratrem Óšimou, který zažil podobnou situaci, jako Kafka. Nakata - Nakata je nyní věru zvláštní starý pán, který umí mluvit s kočkami, ale neumí ani číst, ani psát. To všechno kvůli jednomu nevysvětlitelnému incidentu, který se mu stal v dětství. Když v Japonsku probíhala válka, byl Nakata ještě dítě, a protože to bylo v Tokiu moc nebezpečné, byl společně s několika ostatními spolužáky převezen do školy na venkov. Jednoho dne se jejich učitelka rozhodla, že půjdou nasbírat houby do lesa. Přes jejich hlavy přeletěla stíhačka, poté paní učitelka začala rvát na pana Nakatu, jelikož našel její zakrvácenou utěrku a zničehonic upadly všechny děti do bezvědomí. Po pár hodinách se však všechny probudily a nic si nepamatovaly, až na Nakatu. Ten se probudil o hodně

později a jako jediný byl poznamenán na celý život. Když musel Nakata přestat pracovat, nikde jinde ho kvůli jeho indispozicím nechtěli, a tak začal hledat pro lidi ztracené kočky díky jeho unikátní schopnosti. Tato aktivita se mu vždy podaří, až se jednoho dne ponoří do konverzace s pozoruhodně bystrou kočičkou, jelikož má problémy s hledáním. Tato chytrá kočka mu poví, že se na jednom místě objevuje podivný pán, který krade toulavé kočky. Pan Nakata se rozhodne, že to prověří a stane se mu podivná věc. Potká totiž mluvícího psa, který mu nařídí, ať jej následuje. Pes Nakatu zavede za "Džonym Wolkrem", což se opravdu podivný chlápek. Po Nakatovi chce pouze, aby jej usmrtil, a aby to pro Nakatu udělal lehčí, řече před ním kočkám hlavy a poté pojídá jejich srdíčka. Mezi těmito kočkami jsou však také jeho kamarádi, jako ta bystrá kočka, se kterou se dal do řeči i kočka, kterou momentálně hledá. Nakata je tak, ačkoliv nerad, rozhodne, že "Džonyho Wolkra" zabije. Všude je plno krve, on však upadne do bezvědomí, a až se probudí, nikde není krev. Nakata, jakožto poctivý člověk, se rozhodne, že svůj čin nahlásí na policii, kde mu však policista, jenž má zrovna službu, nevěří. Nakata se poté rozhodne, že uteče z města za pomoci stopování. Vždy mu po nějaké době zastaví kamion. Na jedné zastávce jej zbije parta kluků, a tak Nakata záhadným způsobem spustí nevysvětlitelný déšť ryb. Po této události nasedne Nakata do kamionu, jehož řidičem je Hošino, který si po chvilce Nakatu oblíbí a rozhodne se, že si dá pauzu od práce a pomůže Nakatovi najít "Vstupní kámen". Hošino v tomto příběhu sehraje důležitou roli, protože zatímco pan Nakata spí přes 20 hodin, Hošino se rozhodne projít večer po městě, kde potká Plukovníka Sanderse, maskota KFC. Ten mu řekne, že je něco jako přelud, takže nemůže interagovat s okolním světem, ale nabídne mu nejlepší slečnu, kterou našel za to, že s ním poté Hošino půjde. Ten samozřejmě souhlasí, a potom mu Plukovník Sanders ukáže hledaný "Vstupní kámen", který však bude muset první ukrást, což není nějaký velký problém. Když se Nakata probudí, zjistí Hošino, že je pan Nakata vlastně vrah, a že jej již policie vystopovala do města, kde právě spí. Naštěstí jim však plukovník Sanders zavolá s informací, že koupil dům, do kterého se mají ihned přestěhovat. Pan Nakata zde začne mluvit s Kamenem a otevře jej. Poté společně s Hošinou jedou po městě, až narazí na knihovnu, kde přespává Kafka (nyní je však u Ošimy v lese). Zde se Nakata potká se slečnou Saeki, která po jejich rozhovoru umírá a chce po Nakatovi, aby spálil její zápisky. Nakata tak poté s Hošinou spálí to, co si přála a vrací se do domu, kde pan Nakata tiše umírá. Pro Hošinu však ještě není konec, jelikož ze "Vstupního Kamene" vylézá nějaká příšera, která nejde zabít. takže Hošino musí zavřít "Vstupní kámen".

Děj:

Píše se rok 1984 a Londýn patří pod jednu ze tří jediných velmocí, Oceánie, kde vládne diktatura Angsoc, jejíž vůdcem je Velký Bratr, jehož všichni milují. Teda téměř všichni. Winston o své lásce začíná mít pochyby. Začne si dokonce psát deník, což není ani v nejmenším přípustné. Winston si je také vědom, že jej dříve nebo později dostane Ideopolicie. Winstonova práce spočívá ve vcelku jednoduché věci - přepisování historie podle nynějších potřeb Strany. Pokud Strana

předchozími předpoklady, je Winstonovou prací tuto skutečnost napravit. Ve společnosti panuje neustálé napětí. Všichni lidé jsou sledováni dnem i nocí pomocí telestěn či nastražených mikrofonů. Kdykoliv můžete být udáni svými sousedy, spolupracovníky i vlastními dětmi, které jsou vychovávány podle kodexu strany. Oceánie je neustále ve válce s Eurasií a je spojencem Eastasie. Teda alespoň podle momentálních potřeb Strany, Winston ví, že se nepřítel Oceánie často mění, aniž by si toho kdokoliv všiml. Angličtina je každým dnem obírána o svá slova, která jsou nahrazována jednoduššími ekvivalenty a převáděna do nového jazyka nazvaného Neolekt (Newspeak). □ Společnost je rozdělena na dvě hlavní skupiny, Proléty, tvořící kolem 80 % populace a členy Strany. Každý člen Strany je pracovníkem v jednom ze tří Ministerstev, Pravdy, Lásky, Hojnosti a Míru. Winston pracuje na Ministerstvu Pravdy zabývajícím se přepisováním minulosti. Zde Winston potká mladou dívku Julii, o které si myslí, že jej chce udat, a O'Briena, muže, se kterým při "Hate Week" navázal nějaký vnitřní kontakt, při kterém poznal, že je jako on nepřítel Strany. □ Od Julie dostává Winston brzy nenápadně lísteček se slovy "Miluju tě", což jej oprávněně zaskočí. Ví, že láska i sexuální styk jsou Ideozločiny a že jej za to jen potká smrt, přesto se však chce za každou cenu s Julií setkat. Později se z nich stává milenecký pár. Častokrát si i několik dní nevymění ani slovo, neboť jsou všude nastroženy kamery a mikrofony, Winston však objeví ve starém obchodě útulný byt, kde se s Julií začnou scházet. □ Jednoho dne dostává Winston zprávu od O'Briena, že se s ním má sejít u něj doma. Winston samozřejmě spolu s Julií přijdou. O'Brien jim sdělí, že Bratrstvo i Goldstein existují a řekne jim, co je jako členy může potkat. Také jim slíbí Goldsteinovu knihu, ve které se dozvídáme, že válka je vedena pouze jako záminka pro udržení strachu a napětí ve společnosti, a že porážka Strany je ještě hodně vzdálená budoucnost, která se v jejich životě nestane. □ Když se jednou v bytě Winston s Julií vzbudili, čekala je nepříjemná návštěva. Byli obklíčení Psychopolem (Thought Police). Mezi nimi byl i O'Brien, který jim sdělil, že jsou zatčeni. Na Ministerstvu Lásky je Winston oddělen od Julie a není si jist, zda se s ní ještě někdy setká. Ze začátku Winston téměř nedostává jídlo ani pití a je vyslýchán O'Brienem, který používá přístroj založený na elektrických šocích. O'Brien Winstona mučí pokaždé, když se jeho myšlení neshoduje s učením Strany. O'Brien na Winstona působí jako jeho vylepšená verze, která má všechny jeho myšlenky uspořádané v hlavě a kdo ví, na co Winston pokaždé myslí. Winston neví ani, jak dlouho na Ministerstvu Lásky pobývá. Po nějaké době mu O'Brien při výslechu ukáže jeho zubožené tělo, což jej doopravdy zlomí. □ Od té doby začne lépe přijímat učení Strany. Přesunou jej do lepší cely a dostává tři jídla za den. V jednom z jeho snů si však uvědomí, že miluje Julii a nenávidí Velkého Bratra. O'Brien o tom samozřejmě ví a vezme jej do místnosti 101, u které každý ví, co znamená. O'Brien Winstonovi sdělí, že jeho největší strach spočívá v krysách, takže mu nechá po těle nechá pár běhat. Winston se při té představě chce tohoto trestu jakkoliv zbavit. Najednou mu to dojde. Musí dostat někoho mezi něj a ty krysy. Chce, aby to udělali Julii místo něj. Toto byla jeho poslední lekce. □ Winston byl propuštěn na svobodu. Věděl, že jej jednou zastřelí zezadu do hlavy, když to bude nejméně čekat. Uvědomuje si,

že byl nemocný. Byl bláznivý. Vymýšlel si věci, které se předtím nestaly. Každý den chodí do hospody na Vítězný Gin, sledovat televizi, číst noviny a řešit šachové úlohy. Jednou se těšil na zprávy z fronty v Africe. Nevěřil Oceánii, v televizi však oznámili, že Afrika byla ovládnutá Oceánií. Winston byl šťastný, když jeho mozkem prolétala kulka. Miloval Velkého Bratra.